

ww

VAN RAAIJ ONDERSCHIEDING

Sociaal ondernemen in het groen

Van Raaij Groenverzorging

biedt mensen die moeilijker aan werk komen een kans. Het leverde het bedrijf uit Boven-Leeuwen een onderscheiding op.

Irma van Teunenbroek
Beuningen/Boven-Leeuwen

Ze zijn een schoolvoorbeeld van goed werkgeverschap: één op de drie personeelsleden heeft een 'rugzakje of vlekje'. Van Raaij Groenverzorging uit Boven-Leeuwen is – als eerste Maas en Waalse bedrijf – onderscheiden met de hoogst haalbare PSO-certificering, omdat er ook veel mensen aan de slag zijn die normaal gesproken door een beperking lastig werk konden vinden.

Maarten van Raaij (36) runt samen met broer Jan Willem het groenverzorgingsbedrijf dat ze van hun vader Hans hebben overgenomen. „In het verleden hebben er veel Polen bij ons gewerkt. Toen er door de crisis van 2011 veel mensen in Nederland thuis kwamen zitten, voelde dat niet goed meer. We zijn met de gemeente gaan praten.”

Van Raaij werkt samen met het WERKbedrijf van uitkeringsinstatie UWV. Deze selecteert kandidaten uit de doelgroep, zoals mensen die langdurig in de bijstand zitten of een Wajong-uitkering hebben. Van Raaij startte in 2014: „We kwamen erachter dat sollicitatiegesprekken niet werken en een cv heeft voor ons eigenlijk helemaal geen waarde. We laten ze een week meelopen.”

In de winter heeft het groenbedrijf weinig werk. „Dat biedt wat uitdaging. Medewerkers kunnen dan een aantal maanden een WW-uitkering krijgen, die ligt aanzienlijk hoger dan de bijstand. Daarna komen ze weer terug. Er vallen in het begin ook

mensen af, maar als het eenmaal goed gaat, is er weinig verloop en kunnen mensen binnen het bedrijf doorgroeien. Sommigen willen als ze eenmaal weer in het werkritme zitten, hun carrière ergens anders voortzetten.”

En dan nu de hoogst haalbare PSO-certificering. Van Raaij ziet het ontvangen van het zogeheten 'PSO-30+certificaat' als een bevestiging en erkenning. „Het zorgt er ook voor dat het systeem wordt gewaarborgd. Ieder jaar is er een controle. Je moet er echt mee bezig zijn. Het gaat niet alleen om hoeveel werknemers je van de doelgroep in dienst neemt, maar ook om hoe je omgaat met de begeleiding. Die is best intensief. We houden bijvoorbeeld in de gaten of ze wel echt onderdeel van de groep zijn. En we geven cursussen.”

Voor de ondernemer zijn deze arbeidskrachten niet goedkoper, hij ziet wel een duidelijk voordeel. „Personeel is schaars, dat zie je ook in het nieuws. Op deze manier is er een heel nieuwe doelgroep die ingezet kan worden, in ons bedrijf en in de sector. Maar we vinden het vooral belangrijk mensen een kans te geven. Ik zou het andere werkgevers aanraden, je hebt toch ook een verantwoordelijkheid naar de maatschappij.”

Na de uitreiking van het certificaat, afgelopen vrijdag door wethouder Bert van Zwam, volgde een borrel met het hele bedrijf. Van Raaij: „Vorig jaar hadden we ook een bijeenkomst met een frietkraam erbij. De snacks gingen rond, maar er werd niet van genomen. We hadden er geen rekening mee gehouden dat het halaal moest zijn. Daar leer je van.”

▲ Rond de 30 procent van de medewerkers van Van Raaij Groenverzorging had aanvankelijk een grote afstand tot de arbeidsmarkt.

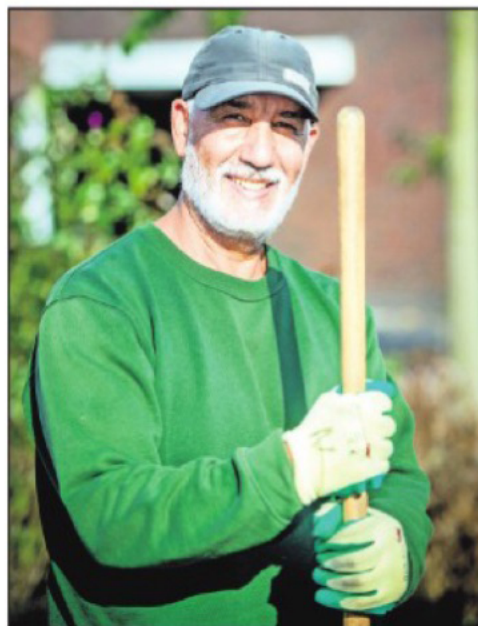
FOTO'S: EVELINE VAN ELK

Ik zou het andere werkgevers aanraden

–Maarten van Raaij

Certificaat

PSO staat voor Prestatieladder Sociaal Ondernemen. Het is een landelijk meetinstrument en keurmerk dat PSO-Nederland en TNO samen hebben ontwikkeld. PSO meet in hoeverre bedrijven kansen bieden aan mensen met een zogenoemde afstand tot de arbeidsmarkt. Deze mensen zijn bijvoorbeeld langdurig werkloos of hebben een arbeidsbeperking door ziekte of een handicap. Hoe groter het aandeel van werknemers met een dergelijke achtergrond, hoe hoger het niveau van het certificaat dat door PSO-Nederland aan een bedrijf wordt toegekend.

Nordin Kharbouche

In de 25 jaar die Nordin Kharbouche (59) in Nederland woont, heeft hij vele banen gehad. Hij somt er een aantal op: „Ik heb in Mook gewerkt bij De Leeuw Metalen en bij MediaMotion in Uden heb ik cd's gemaakt. Ik heb in Boxmeer gewerkt in een fabriek en bij Friki. In Marokko werkte ik als badmeester in zwembaden en aan het strand.” Voordat hij bij Van Raaij aan de slag ging, was Kharbouche vijf jaar werkloos. Nu maakt hij het openbare groen in Beuningen onkruidvrij. „Ik heb twee cursussen gedaan om elektrisch te kunnen maaien, je moet er een diploma voor hebben. Ik heb geluk dat ik goede collega's heb, dat is belangrijk. Ik wil graag werken, dan kan ik ook wat kopen voor mijn kinderen.”

Abdelkader Shaker

Abdelkader Shaker (54) kwam bijna vier jaar geleden naar Nederland. De Koerd uit Noord-Syrië heeft in meer dan vijf asielzoekerscentra gezeten voordat hij met vrouw en kinderen in Beuningen neerstreek: „Ik heb eerst vrijwilligerswerk gedaan in Horsen, gehandicapten helpen. Heel leuk om te doen, maar er was niveau-3 voor nodig, dat heb ik niet.” Bij Van Raaij liep Shaker eerst vijftien dagen stage, nu heeft hij een tijdelijk contract. „Bijna drie jaar een uitkering is genoeg. Ik wil gewoon werken.” In Syrië had hij een kleine boerderij. „Katoen, tarwe, koeien, schapen en een imker, ik had alles. We maakten zelf kaas en yoghurt. Dat doen we hier ook. Dan halen we melk bij de boer.”